

Rev.nr.15.
noiembrie

SPERANTELE COPILARIEI

„ Este o revistă pentru cei mari , cei mici și părinți “

CUPRINS

- 1. Eveniment**
- 2. Statutul comunei Garoafa**
- 3. Interviu cu un profesor**
- 4. Pagina de suflet**
- 5. Pagina de franceză**
- 6. Rugbyul în România**
- 7. Marile descoperiri geografice**
- 8. Portret de elev**
- 9. Sănătatea noastră**
- 10. Creații ale elevilor**
- 11. Să colorăm...desenele**
- 12. Să ne jucăm**
- 13. Să scriem corect românește**
- 14. Istoria chimiei**
- 15. De vorbă cu părinții**
- 16.Să râdem...cu gumiță**
- 17.Cum circulăm**

Eveniment

Ziua națională fără tutun

Mape tematice, filme
educative

**Ziua mondială a
toleranței**

Desene, mape tematice
Prezentări power-point

**Săptămâna educației
globale**

Prezentări de desene
Mape tematice

Ziua televiziunii

Vizionări de programe
TV
Prezentări de filme TV

Statutul comunei Garoafa

În satul reședință funcționează: Sediul Consiliului Local și Dispensarul uman, Cămin cultural și Biblioteca comunală, Școala generală cu clasele I – VIII, Grădinița, Sediul Poliției, Piața agroalimentară, Biserica ortodoxă și Biserica catolică.

Autoritățile administrației publice locale își desfășoară activitatea într-un sediu amplasat în partea centrală a localității de reședință, alcătuit dintr-un corp principal și

anexă. Construcția a fost edificată în anul 1942 și este realizată din cărămidă, cu regim de înălțime parter și pod mansardat, acoperiș tip șarpantă cu învelitoare din țiglă. Construcția are o suprafață de 450 mp este reabilitată în anul 2004. Terenul aferent construcției este de 0,42 ha și are următoarele vecinătăți : la nord și est drum sătesc, la sud – teren piață, la vest Drum național 2.

Consiliul Local Garoafa a fost constituit prin Hotărârea nr. 33 din 17.06. 2008, ca urmare a alegerilor locale din iunie 2008.

Numărul de consilieri corespunzător comunei de categoria a doua este de 13.

Structura politică a membrilor Consiliului Local Garoafa este :

- PSD = 8
- PDL = 2
- PNL = 3

Legăturile rutiere, ce asigură mobilitatea populației între o localitate și alta, fac parte din categoria drumurilor sătești, județene și naționale.

Drumul Național 2, reabilitat, traversează comuna pe o distanță de 1, 035 km, de la km 189+485 până la limita cu municipiul Focșani și comuna Vânători și km 200+520 la limita cu orașul Mărășești.

Drumul județean 205 E – km 197 +545 face legătura dintre Drum național 2 și comuna Țifești. Drumul județean 204 G face legătura între Drum Național 2 și localitățile Răchitosu – Ciușlea, la km 195+018.

Drumul județean 204 E face legătura între satele Ciușlea- Străjescu – Doaga și teritoriul orașului Mărășești până la Drum național 24. Același drum DJ 204 E face legătura între satul Ciușlea și comuna Vânători, prin suprapunerea cu DJ 204 G. În satul Ciușlea, în prelungirea DJ 204 E, există un drum comunal pietruit care face legătura între satele Ciușlea - Răchitosu – Garoafa și lucrarea „Amenajare hidroenergetică pe Siret” și organizarea de șantier a acestei lucrări.

(va urma)

Interviu cu un profesor

In acest număr al revistei va răspunde întrebărilor noastre domnișoara profesoară Tupă Ionelia

1. Ce v-a determinat să vă orientați

Cred că această dorință de „a îmbrățișa” băncile școlii gimnaziale, atunci fiind doar pentru a putea fi atins.

2. Ce altceva ați fi vrut să faceți în

Nu m-am gândit la altceva, întrucât

3. Descrieți elevul ideal din punctul

Nu știu dacă există elevul ideal, dar ca ce e mai bun din fiecare elev. Copiii sunt a se descoperi, iar noi trebuie să le fim la rândul lor propriul „drum”, pe care la un având cu ei un „bagaj” plin cu informații privind o frumoasă conduită.

4. Cum vedeți relația școală-părinți ?

Relația dintre școală și părinți trebuie să fie una foarte strânsă, pentru că profesorul are nevoie de o temelie solidă pentru a putea construi lucruri frumoase, necesare dezvoltării elevului, adică viitorului ce Din păcate tot mai mulți părinți consideră că profesorul nu are nevoie de ajutor, lăsându-l pe aceasta să se ocupe atât de furnizarea informațiilor cât și de educația copilului.

5. Cum credeți că va fi în anul 2050 școala românească?

Nu putem ști niciodată ce ne aduce ziua de mâine, însă sper ca până în 2050 generațiile ce vor urma să se bucure de un sistem de învățământ capabil să le ofere siguranță și posibilitatea de a studia doar acele materii pentru care elevul manifestă abilități, în acest caz accentul să cadă pe calitate și nu pe cantitate, elevul fiind pregătit din școală pentru un „drum” pe care să-l parcurgă frumos și cu demnitate.

6. Care a fost cel mai hazliu răspuns care l-ați primit vreodată?

Cel mai hazliu răspuns a fost din partea unui elev, care în loc de diateza pasivă mi-a răspuns că este „diateza parșivă”.

7. Ce metode aveți dumneavoastră prin care-i temperați pe elevi?

Așa zisele metode folosite pentru a-i tempera pe elevi sunt „metode” pe care le aplicăm ținând cont de situație, și cred că este foarte important ca un profesor să stabilească o legătură emoțională cu elevul pentru ca acesta să înțeleagă atunci când comportamentul său este unul inadecvat.

8. Care sunt hobby-urile dumneavoastră?

Hobby-rile mele sunt: cititul, drumețiile.

9. Care sunt satisfacțiile și insatisfacțiile din activitatea didactică?

Am să încep cu enumerarea satisfacțiilor pe care mi le oferă meseria de cadru didactic. În primul rând am mulțumirea sufletească că pe lângă informațiile furnizate elevilor ajut în mare măsură la dezvoltarea unui caracter frumos conturat al viitorului cetățean. Ca în orice meserie pe lângă lucruri bune și frumoase există și lucruri mai puțin plăcute, iar eu fiind cadru didactic la o școală din mediul rural pot enumera următoarele nemulțumiri: un interes mai scăzut al elevilor pentru procesul de învățare, lipsa unor săli de clase care să corespundă necesităților și nu în ultimul rând banii pierduți pe naveta, pe care nu o decontează nimeni.

10. Cum vi se par elevii din școala noastră, în comparație cu elevii din alte școli?

O problemă cu care nu se confruntă numai școala noastră ci majoritatea școlilor, mai ales cele din mediul rural este interesul scăzut al elevilor pentru asimilarea informațiilor didactice. Bineînțeles că sunt și excepții; elevi care își dau tot interesul pentru a dobândi cunoștințe disciplinare.

11. Cât de serioși trebuie să fim la școală?

Seriozitatea este necesară în procesul de învățare, dar folosirea jocului în cadrul lecțiilor poate avea ca beneficiu captarea atenției elevilor și astfel o implicare mai mare a acestora în desfășurarea procesului didactic.

12. Este jocul mereu o joacă?

Nu, jocul nu este mereu o joacă, dar în procesul de învățare el așa pare a fi tocmai pentru ca elevilor să le fie captată atenția și astfel să participe la activitatea didactică și să asimileze mai ușor informațiile oferite de profesor.

13. După părerea dvs. ce atribute ale jocului pot fi benefice pentru formarea atitudinală a elevilor? Dar pentru descoperirea unor aspecte mai puțin accesibile în cadrul disciplinei pe care o predăți?

Faptul că jocul este văzut ca joacă le poate da încredere elevilor în propriile forțe și imboldul de a participa la activitățile desfășurate în clasă. Jocul este o activitate dirijată, bazată și ea pe reguli cunoscute de toți participanții la joc și astfel implică o atitudine de responsabilitate în cadrul grupului de elevi, dar în același timp jocul nu trebuie să fie riguros în conținutul științific. Jocul trebuie să se bazeze pe descoperire, pe intuiție și logică.

Vă mulțumim pentru amabilitatea cu care ați răspuns întrebărilor noastre și vă dorim o carieră didactică plină de satisfacții și de împliniri.

spre cariera de profesor ?

meseria de profesor m-a urmărit încă de pe un vis pe care îl credeam destul de departe

viață ?

această meserie a fost pe lista de priorități.

dumneavoastră de vedere ?

profesor trebuie să fii capabil de a scoate ființe minunate, care au nevoie de noi spre alături pentru a-i ajuta să-și găsească la moment vor trebui să ponească singuri, din diverse domenii dar și cu norme

Pagina de suflet

Decalog

de Octavian Paler

Prima poruncă: Să aștepti oricât.

A doua poruncă: Să aștepti orice.

A treia poruncă: Să nu-ți amintești, în schimb, orice.

Nu sunt bune decât amintirile care te ajută să trăiești în prezent.

A patra poruncă: Să nu numeri zilele.

A cincea poruncă: Să nu uiți ca orice așteptare e provizorie, chiar dacă durează toată viața.

A șasea poruncă: Repetă că nu există pustiu. Există doar incapacitatea noastră de a umple golul în care trăim.

A șaptea poruncă: Nu pune în aceeași oală și rugăciunea și pe Dumnezeu. Rugăciunea este uneori o formă de a spera a celui ce nu îndrăznește să spere singur.

A opta poruncă: Dacă gândul ăsta te ajută, nu evita să recunoști că speră neavând altceva mai bun de făcut sau chiar pentru a te feri de urmările faptului că nu faci nimic.

A noua poruncă: Binecuvântează ocazia de a-ți aparține în întregime. Singuratatea e o târfă care nu te învinuiește că esti egoist.

A zecea poruncă: Amintește-ți că paradisul a fost, aproape sigur, într-o grotă.

Citate și maxime despre prietenie

Nu trebuie să-ți faci prieteni decât dintre oamenii care muncesc. Omul leneș este periculos pentru prietenii săi, căci el, neavând ce face, vorbește despre ce fac și ce nu fac prietenii săi, se amestecă în treburile altora și devine inoportun: iată pentru ce trebuie să fim destul de înțelepți ca să nu ne legăm decât de oamenii care muncesc. – Friedrich Nietzsche

Fiecare repetă, după Aristotel, că nu există prieteni și fiecare, în particular, susține că el e un bun prieten. Aceste două afirmații atât de contradictorii se bazează foarte probabil pe faptul că pe tărâmul prieteniei există mulți ipocriți și mulți oameni care nu se cunosc pe ei înșiși. – Claude Adrien Helvetius

Cei răi nu au decât părtași: voluptuoșii, tovarăși de orgii; oamenii de afaceri, asociați; oamenii politici adună pe nemulțumiți; cei mai mulți oameni fără ocupație au relații, principii au curtezanii; doar oamenii virtuoși au prieteni. – Voltaire

Mă pot încrede mai mult în dușmani cinstiți decât în prieteni falși. – Lorenzo de Medici

Prietenia dintre frați seamănă cu lemnul de aloe, care nu se vede înflorind decât o dată la o sută de ani. – Oxenstierna

Prietenii de ocazie i-am găsit asemanători cu rândunelele, care vin primăvara și pleacă atunci când începe frigul. – Oxenstierna

Un om nu poate să-i vorbească fiului său decât ca un tată; soției sale, decât ca soț; dușmanului său, decât în termeni corespunzători; în timp ce un prieten le poate vorbi după cum impune situația, nu după cum i se potrivește persoanei. – Francis Bacon

Ah, prieteni! Nu există prieteni. – Aristotel

Un prieten, când e un om, întrece și pe-un frate. – Homer

Când ai făcut avere datorită bunelor servicii aduse de un prieten, sfatul cel mai sănătos este să te descotorosești de el. – Henry Fielding

În prietenie, la fel ca și în dragoste, adesea te fac mai fericit lucrurile știute, decât cele pe care nu le cunoști. – la Rochefoucauld

LIMBA FRANCEZĂ ÎN LUME

Limba franceză este vorbită de peste 169 milioane de francofoni (reprezentând 3,2% din populația Terrei), din peste 50 de țări, situându-se pe locul al-9lea în lume, ca număr de vorbitori. - Cei 169 milioane de francofoni trăiesc în: Europa (44%), Africa (46,3%), America (7,6%), Asia (1,8%), Oceania (0,3%).

- În *Europa*, cei mai mulți francofoni se află în Franța (100% din populație), Belgia (45% din populație), Elveția (20% din populație) și Luxemburg. În cadrul Uniunii Europene și al Elveției, limba franceză se situează pe locul al doilea (cu 71 milioane de vorbitori), după limba germană (90 milioane de vorbitori) dar înainte de limba engleză (61 milioane de vorbitori).

- În *America de Nord*, cei mai mulți francofoni se află în Canada (cca. 10 milioane vorbitori, reprezentând cca. 30% din populație), în statele Quebec (82% din populație). Minorități francofone mai importante se află în statul Louisiana din SUA (cca. 300.000 de persoane), în Haiti (cca. 2 milioane de persoane) și în câteva Departamente de Peste Mări franceze (Guadelupa, Martinica, Guiana franceză).

- În *Africa* trăiesc cca. 75 de milioane de francofoni, în special în țări ce au fost colonii sau protectorate franceze (Maroc, Tunisia, Algeria, Mauritania, Mali, Niger, Ciad, Burkina, Benin, Camerun, Senegal, Republica Centrafricană, Gabon, Congo, Zair, Madagascar, Rwanda, Burundi, etc.).

- Ca limbă maternă, oficială, secundară, "cu statut privilegiat învățământ" sau chiar minoritară, limba franceză este astăzi "liantul" unui vast spațiu de dialog și de cooperare, cunoaștere și progres, libertate și democrație, solidaritate și schimburi economice și culturale, spațiu numit FRANCOFONIA.

- În 1993, România a primit statutul de "membru cu drepturi depline al FRANCOFONIEI", având în vedere faptul că, de mulți ani, în țara noastră, limba franceză - ca "langue de cœur" - se situează pe primul loc atât ca număr de elevi/studenți care o studiază (în 1994, erau peste 2 milioane de elevi care studiau limba franceză față de numai 1,2 milioane elevi care studiau limba engleză), cât și ca număr de profesori (în 1994, erau peste 16.000 profesori de limba franceză față de numai cca. 7000 profesori de limba engleză).

Câteva proverbe în limba franceză

1. Un ami fidèle est difficile à trouver; souvenir de l'homme et garder à l'esprit ...
2. Il suffit de dire non au mariage!
3. Un sourire ne coûte rien ...
4. Un mauvais ouvrier blâme toujours ses outils!
5. Je déteste la vie et la vie me déteste!
6. Je me réjouis de la mort.
7. À bout de souffle baisers, sensation de brûlure touche, douce-paroles de l'amour d'urgence paroles de passion!
8. Ne soyez pas triste, ne pas être de couleur bleue ... Frankenstein était trop laid.
9. Toujours imiter le comportement des gagnants lorsque vous les!
10. Je vois des anges dans le ciel, j'ai vu la neige qui tombe en Juillet.
11. Un ami dans le besoin il est un frien!
12. Hors de mon esprit; retour dans cinq minutes!
13. Thème mots sont mes propres: De mon coeur: Je t'aime, Je t'aime et Je t'aime!
14. Nous avons marché sur cette terre plusieurs fois ensemble, peut-être pour un moment, peut-être pendant des années, mais notre coeur est un coeur et nous étions censés être.
15. Nous avons été ensemble avant, dans d'autres durées de vie, nous avons combattu des dragons, et ont été arrachés à des uns et des autres armes encore prévalu notre amour ...
16. À bout de souffle baisers, sensation de brûlure touche, douce-paroles de l'amour d'urgence paroles de la passion ...
17. Un homme et une femme, un amour complet depuis des temps a commencé prédestinés à être aussi un!
18. Être optimiste, tous les gens que vous détestez vont finir par mourir sourire.
19. L'amour est comme google, vous avez à faire une dépression beaucoup de spam avant de trouver ce que vous recherchez.

Rugbyul în România

Rugbi, scris și rugby (din cuvântul englez *rugby*, pronunție simplificată /'ragbi/), este un sport cu mingea, originar din Anglia. Numele jocului provine de la orașul englez omonim, locul unde s-au formalizat prima dată regulile acestui sport. Mingea cu care se joacă rugby-ul este de formă ovală, motiv pentru care sportul mai este uneori numit "sportul cu balonul oval".

Strămoșul rugbyului este "la soule", sport practicat pe scară largă în Franța, începând cu perioada Evului Mediu. Varianta originală a sa

a fost inventată pe terenul principalului colegiu din orașul Rugby, situat în Anglia. Potrivit legendei, în cursul unui meci de fotbal (care nu trebuie însă confundat cu varianta actuală a sportului desemnat cu acest nume), jucat în anul 1823, William Webb Ellis, elev al acestui colegiu și viitor pastor, a luat în brațe balonul și l-a purtat în spatele liniei porții adverse, deși tradiția cerea ca punctele să fie înscrise cu piciorul. În realitate, originile rugbyului sunt ceva mai complexe. În acea perioadă, fiecare dintre colegiile britanice practicau un joc cu balonul derivat din "la soule". Fiecare colegiu avea propriile sale reguli, iar jocul cu piciorul și cu mâna erau destul de răspândite. Gestul lui William Webb Ellis, de a ține balonul în mâini, într-o fază a jocului în care așa ceva nu era permis, a făcut ca regulile colegiului din Rugby să evolueze progresiv. Odată cu apariția căilor ferate însă, colegiile nu mai erau izolate unele de altele, iar întâlnirile sportive au devenit posibile. În primul rând, era necesar ca viitorii competitori să se pună de acord asupra regulilor care trebuie adoptate. La început, meciurile se jucau conform regulilor stabilite de colegiul care îndeplinea oficiul de gazdă. Nu pentru mult timp, pentru că destul de repede s-a simțit nevoia de a avea reguli uniforme. Au urmat dispute între partizanii care preferau jocul cu piciorul (dribbling) și cei care doreau limitarea unui asemenea joc, considerat prea violent (ar trebui avut în vedere că jocul practicat în acea perioadă era diferit față de cel de astăzi). Din aceste discuții s-au născut două sporturi diferite - cel cunoscut astăzi sub denumirea de fotbal și rugbyul. Acestea, la rândul lor, au dat nașterea unui important de variante și sporturi înrudite.

Regulile de joc, care afirmau specificitatea fotbalului jucat în colegiul din Rugby, vor fi codificate pentru prima dată în anul 1846 de către elevi, iar la 8 decembrie 1863, la Cambridge, de către studenții acestei universități, foști elevi proveniți din Rugby.

În anul 1871, pentru a se distinge în mod definitiv de fotbal și de "Football Association", se naște prima federație națională: Rugby Football Union (RFU). În același an, la Edinburgh are loc și prima întâlnire internațională, disputată între Scoția și Anglia, meci încheiat cu victoria gazdelor, cu scorul de 4-1.

În mod progresiv, RFU a adoptat diverse reguli pentru îmbunătățirea jocului, cum sunt suprimarea unor anumite lovituri periculoase, permiterea pasei cu mâna (în 1875) sau diminuarea numărului de jucători de la 20 la 15 (în 1877).

Încetul cu încetul, rugbyul, rezervat inițial elitelor, câștigă toate păturile sociale. În anii 1880 se pune problema profesionismului, adoptat în 1885 de fotbal]], care va determina scindarea mișcării rugbystice. Începând cu anul 1891, respectiv la un an de la înființarea International Board, for însărcinat cu gestiunea jocului și a regulilor acestuia, cluburile din nordul Angliei reclamau un ajutor pentru compensarea muncitorilor pentru timpul de muncă pierdut prin jucarea meciurilor de sâmbătă (care era zi lucrătoare), dar RFU a refuzat să admită această pretenție. După mai multe tentative, "Northern Rugby Football Union", o copie profesionistă a RFU, a fost înființată la 27 august 1895.

(va urma)

Marile descoperiri geografice

Columb imediat a plănuit o a doua expediție cu 17 vase și aproximativ 1500 de oameni, care a plecat din Spania în septembrie 1493. Debarcările au fost făcute pe insulele: Dominica, Guadalupe și Antigua. Pe data de 27 noiembrie vasele au ancorat la Navidad unde toți oamenii au fost uciși, iar fortul a fost distrus. Columb a abandonat ruinele, și aproape de Capul Isabella (Republica Dominicană), a stabilit o colonie care a devenit prima așezare europeană în Lumea Nouă.

Părăsind colonia pentru o călătorie de explorare în primăvara anului 1494, Columb a cercetat coastele Cubei pe care el a considerat-o că nu este o insulă ci o parte a continentului asiatic.

Când Columb s-a întors în colonia Isabela (29 septembrie 1494) a constatat că între coloniști se iscaseră serioase disensiuni, iar o parte dintre ei erau deja în drum spre Spania pentru a-și expune revendicările. Una dintre problemele majore cu care se confrunta Columb era ostilitatea băștinașilor a căror inițială prietenie a dispărut datorită brutalității europenilor.

Columb a reușit să-i învingă pe băștinași în bătălia din martie 1495 și a deportat un număr mare dintre ei în Spania pentru a fi vânduți ca sclavi. Regina Isabella s-a opus și supraviețuitorii au fost returnați. O comisie regală de investigații a ajuns la Isabella în octombrie 1495. Pentru că acest grup critica insistent politica sa, Columb a stabilit o nouă capitală în Santo Domingo și a plecat spre Spania lăsându-l pe Bartolomeu la comandă. A raportat direct regelui Ferdinand și reginei Isabella care au înlăturat orice critică la adresa lui Columb. Suveranii au promis că vor trimite o nouă flotă, dar pentru că le-a scăzut entuziasmul din cauza neproductivității coloniilor, a durat aproape doi ani până când opt vase au fost trimise.

Columb a ridicat ancora în a treia sa călătorie pe data de 30 mai 1498. Prima debarcare a avut loc pe insula Trinidad (*Sfânta Treime*). Atunci a descoperit insula care se numește acum Venezuela. După ce a navigat de-a lungul coastei a intrat în Golful Paria. La gurile râului Orinoco a coborât puțin pe uscat. În jurnalul său de bord a scris că a găsit o „*Lume Nouă*” necunoscută încă europenilor. Columb a ridicat ancora din nou, întâlnind și alte insule noi printre care și insula Margarita după care și-a îndreptat cursul spre insula Hispaniola.

Ajunghând în Santo Domingo (31 august), Columb a găsit o parte din colonie revoltându-se împotriva fratelui său. A anihilat rebelii și și-a intensificat eforturile, însă inutil după cum s-a dovedit a fi, să convertească băștinașii americani la creștinism. De asemenea a extins operațiunile de extragere a aurului. În acest timp adversarii săi din Spania au convins regalitatea că insula Española ar trebui să aibă un nou guvernator. În mai 1499, coroana l-a îndepărtat pe Columb și l-a numit pe Francisco de Bobadilla, care a ajuns pe data de 23 august 1500 pe insulă, și i-a arestat pe Columb și pe fratele său Bartolomeu. I-a încătușat și i-a trimis în Spania. Columb a insistat să rămână cu cătușele până când regina avea să i le scoată. Monarhii i-au iertat pe cei doi frați și i-au răsplătit, dar au refuzat să le dea comanda coloniilor. Bobadilla a fost înlocuit ca guvernator după puțin timp de către Nicolas de Ovando. Deși Columb a primit sprijinul regal pentru o patra călătorie în căutarea unei rute vestice către India, la dispoziția sa au fost puse doar patru caravele în stare proastă de funcționare și i-a fost interzis să se oprească în insula Española. Expediția a pornit din Cadiz în mai 1502. La sfârșitul celor 21 de zile de cursă rapidă peste ocean, navele sale aveau neapărată nevoie de reparații.

Portret de elev

Tătaru Dragoș –Ștefan –elev clsasa a VI-a

S-a născut la 28 februarie Tătaru Gheorghiță și Tătaru

Face parte dintr-o familie cu trei mare. Are doi frați Tătaru Gabriel

A urmat clasele I-IV la Bîrlad , transfer în clasa a V-a.

Din situația școlară de la învăța bine având numai calitative elev premiant.La gimnaziu , în clasa luând premiul I.

1998 în orașul Bîrlad,părinți : Oana-Mihaela.

copii, toți băieți, el fiind cel mai Cristian și Tătaru Răzvan-Iulian. la școala Ciușlea a venit prin

Bîrlad la clasele I-IV rezultă că de foarte bine și fiind mereu un a V-a a obținut rezultate bune

Familia lucrează la ferma din satul Doaga , S.C.Agroind Focșani, tatăl fiind zootehnist, de fapt acolo locuiește cu întreaga familie. Fratele mai mic Tătaru Gabriel-Cristian este elev la școala Ciușlea în clasa a V-a și celălalt Tătaru Răzvan-Iulian are 5 ani și merge la grădiniță tot la Ciușlea. In fiecare zi cei trei copii fac naveta la școala Ciușlea cu microbuzul, care costă foarte mult, și părinții abia mai fac față acestor cheltuieli pentru educație.

Tătaru Dragoș-Ștefan este un elev inteligent,capabil cu inclinații spre științe, învață la toate obiectele, în clasă are concurență, dar cu toate acestea reușește la sfârșitul anului școlar să obțină premiul I.

Cu toate că învață la toate obiectele nu are o materie preferată ,dar are o materie care deocamdată nu-i place, fizica. De obicei învață la toate obiectele de studiu, dar învață și numai pentru note, dar în mare măsură învață din plăcere pentru a dobândi noi cunoștințe necesare în viitor. Dorește să urmeze un liceu și apoi o facultate, dar deocamdată nu s-a hotărât ce liceu să urmeze, și ce vrea să devină în viitor.

Cu toate că a venit în clasa a V-a din alt colectiv de elevi, s-a integrat bine și repede, acum este șeful clasei ; în colectivul de elevi se simte bine are mulți prieteni, și știe să se impună în colectivul de elevi din clasa a VI-a, nu are un profesor preferat dar îi plac toate cadrele didactice din școală.

Acasă are calculator dar este vechi și nu mai răspunde așa bine cerințelor actuale, nu are internet, dar la școală se descurcă bine la ora de informatică.

De asemenea își ajută parinții în vacanță, lucrând de multe ori vara în cadrul fermei de la Doaga, pentru a câștiga un ban.

Participă la toate activitățile educative organizate de școală și la cele extracurriculare, a participat la concursul de matematică-informatică în clasa a V-a.

In timpul liber îi place să joace fotbal, să citească, să asculte muzică , să vizioneze emisiuni la televizor, să navigheze pe internet. Pentru el școala este o clădire veche, răcoroasă vara și friguroasă iarna, clădire în care nu de multe ori mai și plouă și cu săli de clasă în care mai există mobilier din 1975; dar totuși crede că în acest an se vor realiza și la această școală lucrări de reabilitare.

In asemenea condiții, el vine cu plăcere la școală, pentru a învăța și a se pregăti pentru viitor, pentru a se realiza.

Realizat de Sandu Laura-Miruna elevă clasa a VII-a

Sănătatea noastră

Alimentele și sănătatea noastră

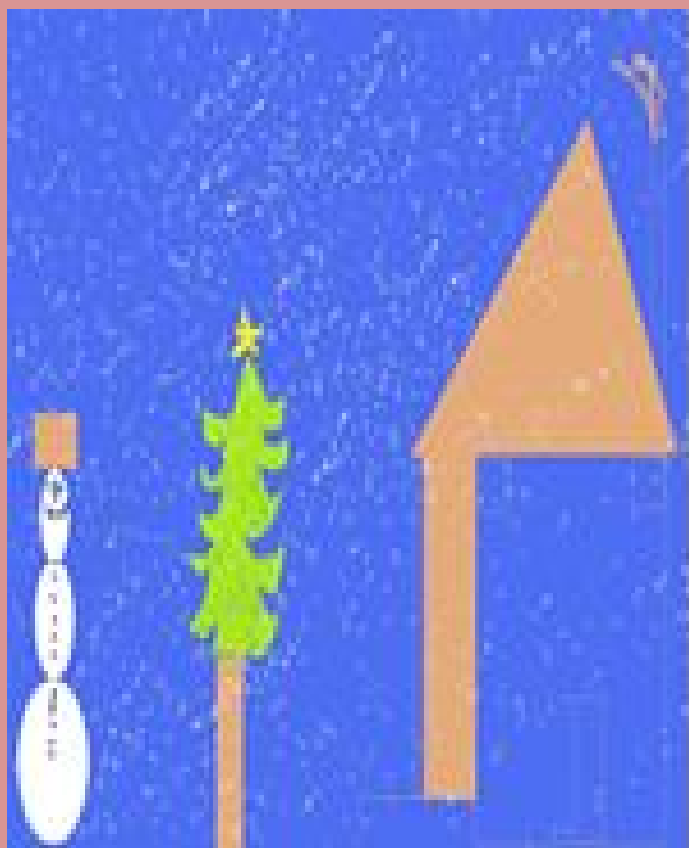
Pentru a ne menține starea de sănătate , avem nevoie de alimente care să conțină cele trei categorii de macronutrienți: proteine de origine vegetală și animală , carbohidrați și lipide . În plus, organismul nostru mai are nevoie de vitamine și minerale, pe toate le luăm din alimentele ce le consumăm .Necesarul zilnic din aceste substanțe îl obținem printr-o dieta foarte diversificată compusă din carne, legume, cereale, lactate, fructe, dulciuri. Avem nevoie din toate câte puțin, pentru a ne menține starea de sănătate.

Sucul gastric, sângele, vinul, carnea, legumele sau fructele, într-un cuvânt, orice substanță din mediul intern sau extern poate fi calificată din punct de vedere chimic drept alcalină sau acidă. Aciditatea și alcalinitatea sunt măsurate în pH (proportii de hidrogen), pH-ul atinge valori de la 0 la 14. De la 0 la 7 este mediul acid iar de la 7 la 14 este mediul alcalin. Valoarea neutră este 7, iar valoarea normală pe care trebuie să o atingă mediul nostru intern (sângele și limfa) este neutră, ușor alcalină : între 7,3 și 7,4. În funcție de influența pe care o exercită asupra mediului intern după ce au fost digerate , alimentele pe care le consumăm sunt percepute și ele ca alcaline sau acidogene. Produsele alcaline au avantajul că se pot elimina ușor din corp, fără să ne afecteze sănătatea. Există însă, alimentele acide, pe care sistemul circulator și sistemul limfatic le elimină foarte greu sau rămân blocate în organe și țesuturi., afectând astfel toate procesele care au loc în organism.

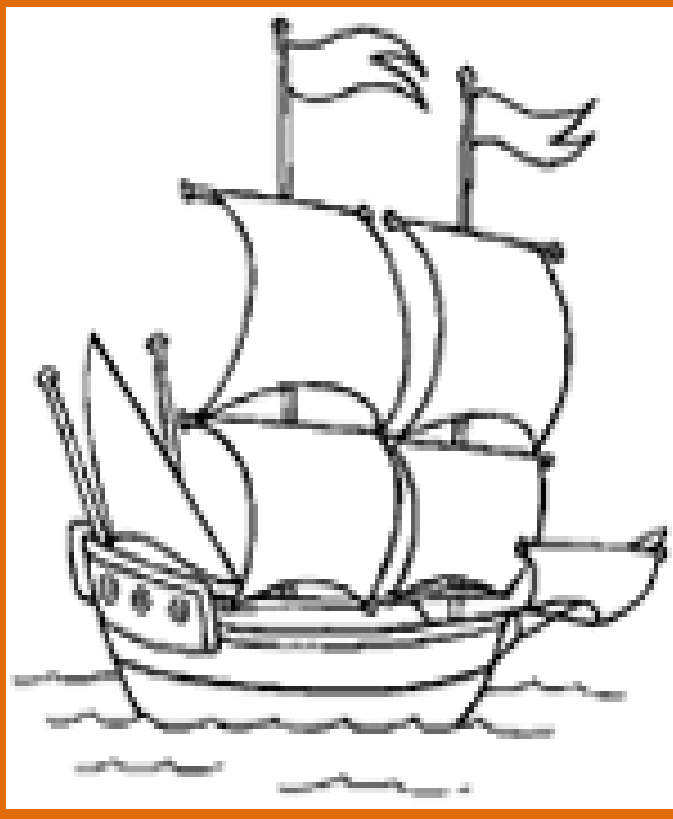
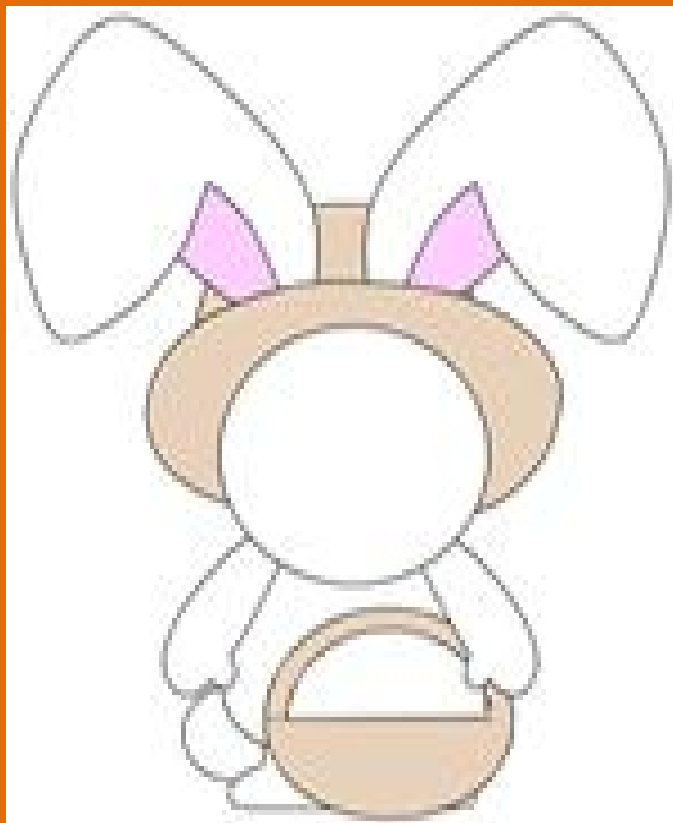
Există alimente acidogene, care scad pH-ul. Nu putem recunoaște aceste produse după gustul pe care îl au. Dacă simțim că un aliment are gust acid, este acid cum ne exprimăm mai simplu, asta nu înseamnă că după ingestie va avea un efect acid asupra mediului intern. Citricele, de exemplu, sunt acide, dar după ce au fost digerate au un efect alcalin asupra mediului intern. Nu sunt acidogene, ci din contră, alcaline. Lămâile și portocalele scad aciditatea mediului intern. Produsele de origine animală au un efect acid asupra organismului din cauza proteinelor pe care le conțin. Unele grăsimi au de asemenea efect acidifiant asupra mediului intern. pH-ul devine acid în special când facem exces de grăsimi animale , saturate. Și alimentele "moderne" conțin elemente acidogene . Foarte multe băuturi carbogazoase (de tip cola) conțin acid fosforic și de aceea , consumate în cantități mari, de peste doi litri zilnic, au efecte puternic acidifiante asupra mediului intern al organismului. O altă categorie de alimente acidogene sunt carbohidrații rafinați, prelucrați în exces, de tipul zaharozei sau glucozei.

Organismul nostru încearcă echilibrarea pH-ului prin intermediul calciului. Persoanele care au lipsă de calciu , care suferă de osteoporoză, sunt primele afectate de aciditatea mediului intern. Pentru a ajuta organismul, putem lupta cu aceste alimente acidogene prin intermediul produselor alcaline , care combat aciditatea. Vegetalele (legumele și fructele) și sucurile preparate din ele se înscriu în această categorie. De aceea , pentru a menține necesarul zilnic de macronutrienți , este foarte important să consumăm deopotrivă produse vegetale și animale.

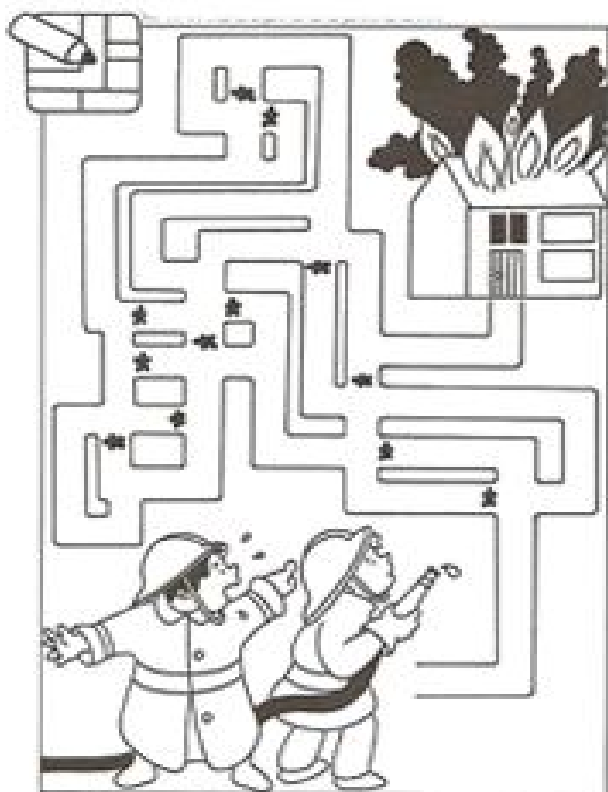
Creații ale elevilor

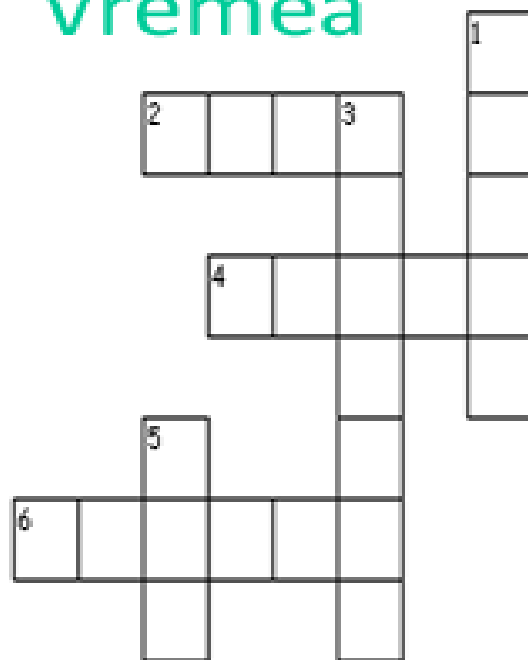
Să colorăm...desenele

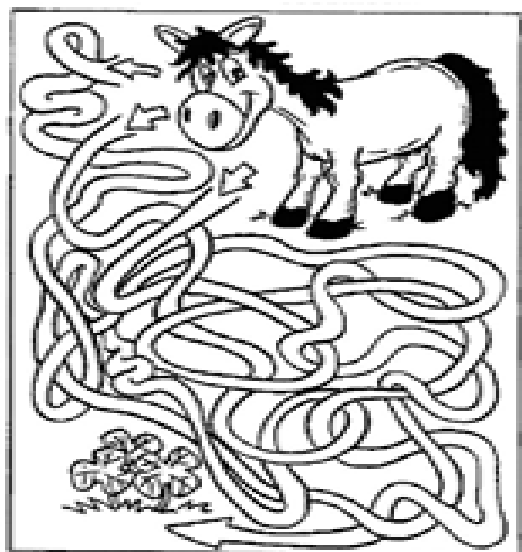
Să ne jucăm

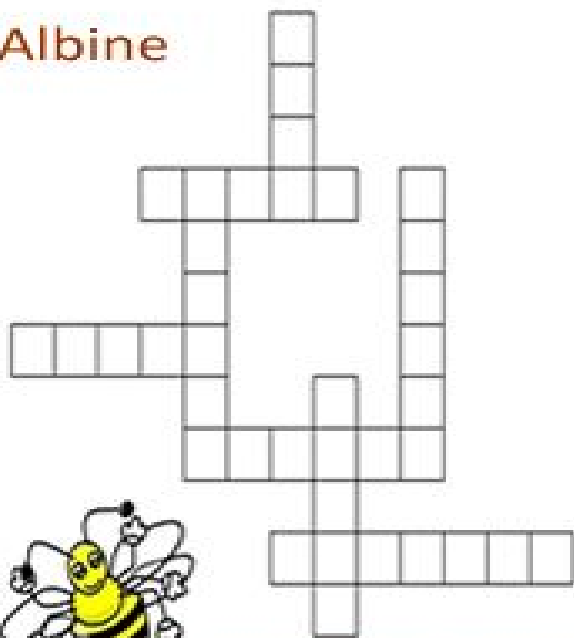
Vremea

2.vant 4.soare 6. ploaie
1.tunet 3.traznet 5.nor

Albine

O. aripi,flori,albine,tranor
V. stup,regina,fagure,miere

Să scriem corect românește

Corectitudine și greșală

În lucrarea sa *Dicționarul explicativ de pleonasmefective*, lingvistul Dorin N. Uritescu explică unele pleonasmefective.

adaugă aditivi

[...] uleiurilor [...] li se adaugă diferiți aditivi, detergenți, antioxidanți, anticorozivi. (Scântea, nr. 6588, 1985, p.4 col.2, semnalat de Mioara Avram, PEC, p.227)

adăuga, adaug, vb., I, tranz., a mai pune peste..., a da în plus, a face să sporească

aditiv, -ă (aditivi, -e), s.n., substanță care, **adăugată** în produse, le ameliorează unele proprietăți, substanță care se adaugă (<fr. *additif*, lat. *additivus*)

aniversare (a 50) [de] ani

[...] nu putem spune, cum citim chiar în publicații ale Academiei P.P.R. „aniversare a 50 [de] ani.” (semnalat de Iorgu Iordan, CL, p.8)

aniversare înseamnă „împlinirea unui anumit număr de **ani**”, prin urmare, nu putem spune „aniversarea a 50 [de] ani, ci a cincezeia aniversare.

anticipăm viitorul

Arta ne ajută să simțim și să cunoaștem realitatea într-un mod specific, să ne închipuim locuri îndepărtate sau timpuri trecute, să anticipăm viitorul. (Limba și literatura română, Manual pentru cl. A IX-a, 1995, p.20)

anticipa, anticipez, vb., I, intrans. și tranz., a face sau a spune ceva înainte de o anumită dată (fixată) sau înaintea timpului convenit (< fr. *anticiper*, lat. *anticipare*)

viitor, -oare, viitori, -oare, s.n., timpul care urmează prezentului, viitorime, situație, stare care urmează să existe (veni + suf. (i) tor)

Complementul direct **viitorul** repetă fără rost sensul conținut în definiția verbului determinat, **anticipăm** (a anticipa < fr. *anticiper*, lat. *anticipare* = *ante*, *înainte* + *cipare*)
(au) conspirat pe ascuns

Socrul și soacra mea au conspirat pe ascuns la despărțirea noastră. (Antena 1, emisiunea „Din dragoste”, 12 noiembrie, 1999, ora 20:16, comunicat de Titu Cojocaru)

conspira, conspir, vb., I, intrans., a organiza în ascuns, a urzi o acțiune, a complota (<fr. *conspirer*, lat. *conspirare*)

pe ascuns, loc. adv., tainic, pe furiș

Autorul ignoră sensul neologismului **a conspira** în definiția semantică a căruia se află locuțiunea adverbială **în ascuns** (care are aceeași unitate lexicală de bază ca și locuțiunea adverbială pe ascuns: a conspira)

Sunt cazuri în care pleonasmefective se nasc din simpla inversare a ordinii cuvintelor. Există **plouă afară**, care este considerat a fi pleonasm, explicația fiind că nu plouă decât afară. Dacă s-ar fi zis **afară plouă**, situația ar fi fost alta, deoarece se dă o informație despre ceea ce se întâmplă afară.

Discuția despre pleonasm nu s-ar epuiza niciodată, dar să sperăm ca măcar, în exprimarea scrisă și orală a vorbitorilor de limba română să nu mai fie atât de des întâlnite.

Realizat de profesor Ionelia Țupă

Istoria chimiei

Despre știința chimiei

Pe vremea aceea, însă, nimeni nu a știut de ce proprietățile elementelor erau periodice. Abia după ce electronii și protonii vor fi descoperiți, Henry Mosely va arată în 1914 că fiecare element are un număr definit de protoni, care, normal, corespunde cu același număr definit de electroni. Acest număr atomic, și nu masa atomică, stătea la baza tabelului periodic. Datorita lui Moseley, a devenit clar ca golurile tabelului corespundeau cu numerele întregi de protoni care lipseau.

W. Kossel și G. N. Lewis (în același an, 1916) stabilesc, în mod independent, primele teorii electronice ale legăturii chimice pe baza modelului atomic dat de N. Bohr, iar W. Heitler și London (1927) explică legătura chimică din molecula de hidrogen, folosind metode mecanice cuantice moderne.

În România, primele cercetări de chimie au fost făcute în vederea cunoașterii și valorificării bogățiilor naturale: ape minerale (Bernath, A. Salygni), petrolul (P. Poni, L. Edeleanu), cărbunii (N. Danila), sarea (C. I. Istrati), producția agricolă (A. Zaharia, A. Munteanu). Ulterior s-a dezvoltat cercetarea originală și în alte domenii ale chimiei. Contribuții însemnate au adus prin lucrările lor cercetătorii români în domeniu chimiei anorganice și analitice (Gh. Spacu, R. Cernatescu), al chimiei organice (I. Tanasescu, A. Ostrogoșvici, C. V. Gheorghiu, St. Minovici, N. Maxim) și al chimiei fizice (G. G. Longinescu, P. Bogdan, R. Cernatescu).

Faptele au rezultat din observațiile, experiențele și nevoile de toate zilele ale oamenilor de-a lungul secolelor, ajungându-se astfel, după „stăpânirea” focului, ca omul să poată cunoaște: prelucrarea pietrelor, unele proprietăți specifice metalelor găsite în stare nativă, precum și extragerea cuprului și a cositorului din minereuri, fabricarea bronzului, a ceramicii, a sticlei, tăbăcitul și prelucrarea pieilor, lucrarea pământului, construcțiile, hârtia, praful de pușcă, vinul, oțetul, lâna, leacurile și balsamurile de origine vegetală, pictura, sculptura și apoi, mai târziu, „elementele” chimice.

Noțiunea „chimie” apare pentru prima dată la sfârșitul sec. al III-lea e.n., folosită de Zossimos Panapolitanul, filosof și alchimist din Alexandria. „Chemī” - era numele vechiului Egipt. De aici a apărut denumirea grecească „chemeia”, având semnificația de artă egipteană. De asemenea, alături de egipteanul „chemeia”, apare grecescul „chymeia”, de la „chyma” (topire), referindu-se la vechia tehnică de topire a metalelor.

La grecescul „chyma” s-a adăugat articolul hotărât „al” și astfel a apărut „alchimia”, care este numele dat chimiei în evul mediu. Cu timpul s-a schimbat și înțelesul noțiunii, chimia devenind știința modernă universală „despre tot și căreia nu-i scapă nimic”, care, în mod constant și sistematic, se bazează pe observație, experiență și calcul. Noțiunea „element” a suferit în decursul vremii numeroase transformări și a avut diferite înțelesuri, de la semnificația pe care au dat-o filosofi antici, la accepția modernă de element chimic.

Etimologic, „element” este un cuvânt de origine latină, apărut în epoca lui Cicero, prin juxtapunerea literelor „L”, „M”, „N” de la mijlocul alfabetului, vizând miezul, esența lucrurilor. Cuvântul „metal” este pentru prima oară folosit de Herodot (sec. al V-lea î.e.n.) în sensul de mină. După Pliniu (sec. I î.e.n.), acest nume provine de la cuvântul grecesc „met`alla”, referindu-se la straturile succesive din filoanele de minereuri.

Primele elemente chimice cu care omul primitiv a luat cunoștință au fost metalele care se găseau în natură, în stare nativă aurul, argintul, mercurul și, dintre nemetale, sulful și carbonatul. Apoi plumbul, cuprul și staniul, ale căror tehnologii de obținere nu necesitau instalații complexe și nici temperaturi ridicate.

Oamenii s-au desprins să facă și să utilizeze forme, să transforme blana animalelor în piele, să obțină fier din minereuri. Arta de a înfăptui anumite transformări chimice a fost considerată multă vreme sacră, intrând în atribuțiile preoților păgâni. Din experiența vechilor popoare s-au născut primele observații despre substanțe și transformările lor.

(va urma)

Realizat de profesor Aneta Turbatu

De vorbă cu părinții

O petrecere pentru copilul tău

Ziua de naștere e la fel de importantă și pentru părinți și pentru copii. Învățați-i încă de foarte mici ce înseamnă o petrecere și pregătiți-i dinainte pentru petrecerile lor sau ale prietenilor, vorbindu-le cu entuziasm și bucurie despre subiectul ăsta. Explicați-le bucuria de a aniversa, de a oferi și de a primi cadouri. Lasăți-i să aleagă singuri cadourile pentru prietenii lor, învățați-i de acasă să cânte "la mulți ani" și explicați-le semnificația momentului: cine, de ce și în câte lumânări suflă. Nu uitați că petrecerile sunt pentru copii și ocazii de a se îmbrăca cu lucrurile preferate; ajutați-i să-și aleagă îmbrăcămintea și realizați împreună costume inedite pentru petrecerile cu temă.

Încercați să-i implicați cât mai mult pe copiii mai marișori în sărbătorirea zilei lor de naștere: cam cu o lună și jumătate înainte de eveniment, întrebați-i ce-și doresc să facă, dacă visează la ceva anume, dacă le-a plăcut în mod deosebit una din petrecerile la care au fost. E posibil să își dorească altceva decât vă imaginați dumneavoastră.: o vizită la zoo, la acvariu sau la circ, bilete la meci, o drumeție etc. Dacă vă hotărâți să dați o petrecere, alegeți o temă împreună cu copilul. Nu e obligatoriu, dar vă va ușura munca de organizare și deciziile pe care le veți lua în continuare: ce tort, ce decorațiuni, ce muzică, ce animație?

Dacă aveți doi copii care își sărbătoresc ziua de naștere la mai puțin de o lună distanță, puteți da o singură petrecere pentru amândoi. Poate că printre copiii prietenilor, vecinilor sau rudelor mai este cineva născut cam în aceeași perioadă ca și copilul dumneavoastră.: încercați să negociați cu părinții organizarea unei singure petreceri, pentru care veți împărți și costurile și efortul.

Când planificați petrecerea, nu uitați că prichindeii se plictisesc foarte repede, iar după ce obosesc și își pierd interesul situația tinde să scape de sub control. Oricât v-ați dori să sărbătoriți cum se cuvine ziua juniorului, vă va fi mai ușor să limitați de la început petrecerea la 2-3 ore. Un alt avantaj în organizarea unei petreceri scurte: se reduc proporțional și costurile! Inchirierea spațiului costă mai puțin, animația la fel; nu e nevoie să pregătiți o masă propriu-zisă, ci doar să serviți câteva gustări ușoare etc.

De asemenea, este o idee bună ca petrecerea să aibă loc după amiaza, nici prea devreme, astfel încât copiii să aibă timp să-și facă somnul de prânz, dar nici prea târziu, astfel încât să nu vă apropiați prea mult de ora de culcare și semnele oboselii să înceapă să se facă simțite. Pentru copiii foarte mici, care sunt de obicei mai odihniți și mai bine dispuși dimineața decât după amiaza, poate fi mai indicat să organizați petrecerea la 9-10 a.m. Dacă cei mai mulți dintre invitați au sub 2 ani puteți scurta și mai mult petrecerea: o oră și jumătate este absolut suficientă!

Ideal ar fi să nu plătiți pentru locație; dacă locuiți într-un apartament destul de spațios sau, și mai bine, într-o casă cu o curte cât de mică, organizați petrecerea acasă. Poate că aveți o rudă care stă la casă și e de acord să țină petrecerea acolo. Dacă nu se poate altfel, căutați un spațiu de închiriat: o grădiniță, o cofetarie, un spațiu de joacă special amenajat, un mic restaurant, o sală de teatru pentru copii etc.

Filosofia populară spune că petrecerea pentru copii cea mai reușită este cea la care invitații sunt în același număr cu vârsta copilului, plus unu. Așadar, la aniversarea de 4 ani a copilului ar trebui să vină 5 invitați. Nu e întotdeauna posibil însă: prietenii dumeavoastră. au toți copii cam de aceeași vârstă, copilul are și el prieteni de la grădiniță, mai apar pe listă rude și vecini... Încercați totuși, dacă țineți petrecerea acasă, ca numărul invitaților să nu fie mai mare de 10.

Să râdem cu...gumiță

Ha , ha, ha...

-Cum se numește fracția care nu se mai poate simplifica ?
-Iresponsabilă

-Ce este liliacul ?
-Este singurul mamifer care face flori

-Care este capitala S.U.A. ?
- Este Casa Albă

-Ce climă are țara noastră ?
-Are o climă temporală

Păi...

-Când s-a născut Ion Creangă ?
-S-a născut între anii 1887-1889

-Ce este limba latină ?
-Este o limbă moartă care nu se poate vorbi decât în scris

-Ce este creierul ?
-Este un organ indispensabil capului

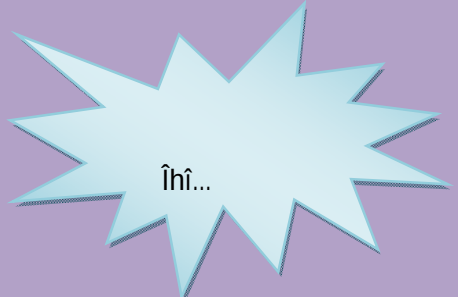
-Care este unitatea de măsură pentru masă ?
-Este numărul de locuri

-Ce este propoziția ?
-Este o conversație în doi

-Cum se înmulțesc reptilele ?
-Prin icre

-Unde a început răscola de la Bobâlna ?
-Răscola a început pe un deal și s-a terminat în 1438

-Unde trăiesc animalele sălbatice ?
-In pădurea zoologică

Îhî...

Cum circulăm

COPII ȘI CIRCULAȚIA

Pentru prevenirea implicării copiilor în accidente rutiere, recomandăm părinților și educatorilor să-i învețe pe cei mici:

- să circule numai pe trotuare;
 - să nu staționeze pe bordura trotuarelor deoarece se pot dezechilibra și cădea în fața mașinilor;
 - să nu traverseze drumurile publice prin alte locuri decât prin cele special amenajate și semnalizate prin indicatoare sau marcaje;
 - să traverseze numai pe culoarea verde a semaforului, iar în lipsa acestuia pe la colțul străzilor și numai după ce s-au asigurat corespunzător;
 - acolo unde nu există amenajate trotuare sau poteci laterale să se deplaseze numai pe partea stângă a drumurilor, cât mai aproape de marginea acestora, dar nu în grup, ci în șir, unul după altul;
 - să nu se joace pe partea carosabilă a drumurilor publice;
 - să nu se angajeze în traversarea căilor rutiere în fugă, prin fața sau spatele autovehiculelor staționate, ori a mijloacelor de transport în comun oprite în stații;
 - să nu circule cu bicicleta pe drumurile publice dacă nu au împlinit vârsta de 14 ani;
- după căderea întinericului sau în alte condiții de vizibilitate redusă, să folosească îmbrăcăminte de culoare deschisă, care îi face mai vizibili în lumina farurilor;
- în condiții atmosferice deosebite (ploi torențiale, ceață, polei, ninsoare) când vizibilitatea și acțiunea de frânare este greoaie, să se angajeze în traversare numai după ce s-au convins că nu există niciun pericol;
 - dacă circulă cu bicicleta, să evite zonele aglomerate și arterele principale cu trafic mare; dacă totuși ajung cu bicicleta într-o intersecție, să respecte semnificația indicatoarelor și să-și sporească atenția. Orice schimbare a direcției de mers trebuie semnalizată cu brațul întins orizontal, însă acest lucru nu este suficient. Trebuie să fie siguri că toți conducătorii auto le-au observat intenția.
 - pentru copii, strada arată altfel decât cum o văd cei mari. Atenția lor distributivă nu este la fel de bună ca a adulților. Se concentrează pe lucrurile importante pentru ei, restul devenind neinteresant.
 - în cadrul procesului de dezvoltare a comportamentului rutier al copilului, exemplul dat de părinți are un rol foarte important. Educația rutieră timpurie are ca scop cunoașterea de către copil a diverselor situații din trafic precum și a pericolelor.
 - generalitățile de genul “Fii atent!” sau “Ai grijă de tine!” nu au efectul scontat. Importantă este repetarea practică, în teren, a situațiilor întâlnite în trafic.
 - drumul spre școală nu trebuie să fie obligatoriu cel mai scurt, ci să fie cel mai sigur.
- Copilul trebuie să plece la timp spre școală. Graba, teama de a nu întârzia crește riscul de accidente. În drum spre școală copiii nu au timp de joacă. Situația se schimbă însă atunci când vin spre casă. De cele mai multe ori se joacă cu o minge, iar atunci inevitabilul se produce. Aduceți-le mereu aminte că strada nu este loc de joacă.

REȚINEȚI ȘI MEDITAȚI: Invățându-i pe copii să circule corect, îi puteți feri de neazuri și vă puteți bucura în continuare de farmecul zâmbetului lor, de liniștea familiei dumneavoastră !

REDACTOR

Profesor Ștefănescu Ștefan

Echipa de redacție:

**Sandu Laura-Miruna-elevă cls.a VII-a
Ciubotaru Gabriel -elev cls.aVII-a
Croitoru George –elev cls.aVIII-a
Paraschiv Mădălin –elev cls.a VIII-a
Tătaru Dragoș –Ștefan –elev cls.a VI-a
Manole Cristina –elevă cls.a VI-a
Tătaru Gabriel –Cristian elev cls.aV-a
Sichim Viorel -Iulian elev cls.a V-a**

Colaboratori :

**Prof. Zepa Anamaria
Prof. Turbatu Aneta
Prof. Țupă Ionelia
Ing. Ionescu Florentina**

S
C
O
A
L
A

C
I
U
S
L
E
A

NOIEMBRE 2010